

der i forbindelse med et afslag ikke blev givet nogen vejledning i øvrigt. Se, det er sådan set lovfæstet allerede i dag, at kommunen, sagsbehandleren skal give en vejledning. Det gør den her medarbejder så ikke.

Løser vi det ved at nedsætte en retssikkerhedskommission? Løser vi det ved at lave et nyt lovforslag, der hedder: Folketinget vedtager, at den eksisterende lov eksisterer? Det er sådan set allerede lov, så hvordan vil vi lave lov til lov i forhold til, at der sker fejl? Forestiller Enhedslisten sig, at man skal kunne gå ind og straffe den enkelte medarbejder for, at medarbejderen har begået en fejl? Der vil jeg bare sige, at fra De Konservatives side står vi af der. Det synes vi ikke.

Men hvad er løsningen på det her? Det er jo meget mere interessant, end at en kommission kan sætte sig ned og sige: Det er rigtigt, indimellem sker det, at en medarbejder glemmer at give en vejledning. Punktum. Vi skal jo videre, hvis det er det, vi vil.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, dels at vi ikke skal straffe den enkelte medarbejder, dels at vi ikke skal lave en lov, der bekræfter, at den lov, vi har vedtaget, står ved magt. Det er desværre det, vi har gjort på en række områder. I flere år har det jo været sådan – og det er ikke rettet mod enkeltpartier, for det tror jeg mange partier, måske os alle sammen, har været med til – at når vi konstaterer, at retssikkerheden ikke fungerer, at de der forskellige rettigheder, vi har givet borgerne, ikke altid bliver overholdt, så laver vi endnu mere detailstyring. På nogle områder er vi jo nu helt nede i at bestemme, hvilke skemaer der skal udfyldes hvornår, hvordan hele sagsbehandlingsgangen skal være for sagsbehandleren. Det synes jeg ikke er den rigtige vej at gå.

Kl. 12.45

Jeg har ikke nogen færdig løsning, og det er derfor, jeg synes, vi skal prøve at bede nogle af dem, der arbejder på området, om at komme med nogle bud på, hvad der kan gøres. En mulighed kunne være, at kommunen skal betale en bøde, hver gang den gør noget forkert, men som sagt synes jeg, vi skal se på fordele og ulemper.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til forældre til hjerneskadede børn, der ønsker at give deres børn hjemmetræning.

Af Martin Lidegaard (RV), Lise von Seelen (S), Thomas Krog (SF) og Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsat 5/4 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hjerneskadede børn skal have de bedst mulige behandlingstilbud, og det er helt afgørende for mig og for regeringen, at børnene og deres familier får den bedst mulige hjælp, og at de kan vælge mellem flere forskellige tilbud.

Derfor gik regeringen allerede i 2001 i gang med at se på indsatsen for børn med hjerneskade. Forsøgsordningen med støtte til hjemmetræning blev efterfølgende etableret i 2002, og i 2005 forlængede jeg ordningen frem til udgangen af 2008. Jeg gjorde det, fordi jeg ønsker, at vi skal give familier med hjerneskadede børn et frit valg, og fordi Marselisborgevalueringen viste, at børnenes forældre havde en stærkt oplevet følelse af, at træningen havde positive virkninger for deres børn. Jeg vil også understrege, at jeg nærer dyb respekt for forældrene, som jo lægger et enormt stort arbejde i træningen af deres børn.

Når jeg alligevel på nuværende tidspunkt ikke kan støtte en generel lovfæstet ordning, er det simpelt hen, fordi vi også må lytte til den stærke faglige kritik, træningsmetoden har været mødt med, ikke mindst fra Sundhedsstyrelsens side. Domanmetoden er en meget intensiv og krævende metode, som blev oprettet helt tilbage i 1955 i USA, og den består bl.a. af en vidt-